

Sygn. akt VIII C 652/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia: 23 kwietnia 2013r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Śródmieścia Wydział VIII Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Bartłomiej Koelner

Protokolant: Paulina Okrutnik

po rozpoznaniu w dniu 23 kwietnia 2013r. we Wrocławiu na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) Państwowych Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko: A. M., M. M.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanych kwotę 617 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 15 lipca 2011 r. strona powodowa (...) Państwowe Spółka Akcyjna z siedzibą w W. domagała się zasądzenia od pozwanych M. M. i A. M. solidarnie kwoty 2052,88 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 1687,93 zł od dnia 1 sierpnia 2000 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 364,95 zł od dnia 1 lipca 1998 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu podał, iż pozwane są spadkobiercami dłużnika J. M. na mocy postanowienia Sądu Rejonowego dla Wrocławia- Śródmieścia z dnia 21 grudnia 2009 r. Przeciwko dłużnikowi strona powodowa dysponowała zaś tytułem egzekucyjnym wydanym w sprawie I C 151/01 z dnia 1 marca 2001 r. Wobec zatem śmierci dłużnika, strona powodowa dochodziła należności od jego spadkobierców.

Na rozprawie w dniu 20 grudnia 2011 r. pozwana M. M., reprezentująca również małoletnią A. M., wniosła o oddalenie powództwa w całości. Podniosła zarzut przedawnienia roszczenia. Podała ponadto, że nie była w stanie spłacić zadłużenia z uwagi na trudną sytuację materialną. Wskazała, że zarabiała 1700 zł netto. Oświadczyła nadto, że pozwana A. M. miała 13 lat.

W odpowiedzi strona powodowa zaprzeczyła, jakoby roszczenie było przedawnione. Wskazała, że prowadzone przez nią postępowanie egzekucyjne zostało w dniu 12 czerwca 2002 r. umorzony z uwagi na jego bezskuteczność, a zatem 10- letni termin przedawnienia jeszcze nie upłynął.

W piśmie procesowym z dnia 16 marca 2012 r. pozwane podniosły zarzut powagi rzeczy osądzonej wnosząc o odrzucenie pozwu.

W odpowiedzi strona powodowa wskazała, iż tytuł wykonawczy opiewał na J. M., nie zaś na pozwane, a zatem nie zachodziła tożsamość stron. Nadto powołała się na treść art. 688¹ k.c. wskazując, iż pozwane wspólnie zamieszkiwały z dłużnikiem i wraz z nim odpowiadały solidarnie za należności czynszowe.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 2 lutego 1983 r. J. M. zawarł z (...) W., poprzednikiem prawnym strony powodowej (...) Państwowych Spółki Akcyjnej z siedzibą w W., umowę najmu mieszkania funkcyjnego nr (...) położonego w M. przy ul. (...). Wraz z najemcą w lokalu zamieszkiwały żona M. M. oraz córka A. M..

Na dzień 31 marca 2000 r. zadłużenie czynszu najmu wynosiło 1386,05 zł oraz 259,99 zł tytułem odsetek.

Strona powodowa sporządziła wniosek o skierowanie sprawy przeciwko J. M. na drogę sądową. Wyliczyła zadłużenie za okres od lipca 1998 r. do czerwca 2000 r. na kwotę 1687,93 zł tytułem należności głównej oraz 364,95 zł tytułem odsetek.

Dowód: -przedmiot i warunki najmu mieszkania funkcyjnego, k. 64-65;

-wezwanie do zapłaty, k. 66;

-karta ewidencyjna lokalu mieszkalnego, k. 67-68;

-wniosek o skierowanie sprawy na drogę sądową, k. 69;

-oświadczenie głównego lokatora, k. 70.

Pozwana A. M. urodziła się w dniu 4 kwietnia 1998 r.

Bezsporne.

Wyrokiem z dnia 1 marca 2001 r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia- Śródmieścia, w sprawie o sygn. akt I C 151/01 zasądził od J. M. na rzecz strony powodowej kwotę 2052,88 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 1687,93 zł od dnia 1 sierpnia 2000 r. do dnia zapłaty i od kwoty 364,95 zł od dnia 1 lipca 1998 r. do dnia 31 lipca 2000 r.

W dniu 19 czerwca 2001 r. strona powodowa uzyskała klauzulę wykonalności, a następnie wszczęła postępowanie egzekucyjne umorzone w dniu 12 czerwca 2002 r. wobec jego bezskuteczności.

Dowód: -postanowienie z dnia 12.06.2002 r., k. 46;

-wyrok z dnia 1.03.2002 r., sygn. akt I C 151/01, wraz z klauzulą wykonalności; k. 49.

W dniu 18 listopada 2007 r. J. M. zmarł.

Na mocy postanowienia Sądu Rejonowego dla Wrocławia- Śródmieścia z dnia 21 grudnia 2009 r., wydanego w sprawie I Ns 853/09 spadek po nim nabyły pozwane- żona M. M. oraz małoletnia córka A. M. w 1/2 części każda z nich.

Dowód: -odpis skrócony aktu zgonu J. M.- w aktach I Ns 853/09- w załączeniu;

-postanowienie z dnia 21.12.2009 r. - w aktach I Ns 853/09- w załączeniu.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo było nieuzasadnione i jako takie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Stan faktyczny sprawy co do zasady nie był sporny. Sporne było, czy pozwane A. M. i M. M. zobowiązane były do zapłaty na rzecz strony powodowej kwoty dochodzonej niniejszym pozwem tytułem czynszu najmu za zajmowany wspólnie ze zmarłym najemcą J. M. lokal mieszkalny położony w M. przy ul. (...). Podniosły one bowiem zarzut przedawnienia roszczenia, nadto wskazały, iż w stosunku do pozwanej A. M. nie zaktualizowały się wskazane w art. 688¹ k.c. przesłanki. Uzasadniając twierdzenia pozwu strona powodowa powołała się bowiem na powyższy przepis wskazując,

iż pozwane, odpowiadające solidarnie z najemcą, zobligowane były do zaspokojenia roszczeń wynajmującego do wysokości wskazanej w pozwie.

Zgodnie z treścią art. 688¹ k.c. za zapłatę czynszu i innych należnych opłat odpowiadają solidarnie z najemcą stale zamieszkujące z nim osoby pełnoletnie.

Mając na uwadze, iż pozwana A. M. urodziła się w dniu 4 kwietnia 1998 r., a zaległości czynszowe powstały w okresie od lipca 1998 r. do czerwca 2000 r., nie mogła ona ponosić odpowiedzialności na podstawie powyższego przepisu. Nie osiągnęła bowiem pełnoletności ani w dacie powstania zadłużenia, ani też wyrokowania. Z tego też względu powództwo w stosunku do niej, jako bezzasadne, podlegało oddaleniu.

Z kolei w stosunku do pozwanej M. M. powództwo podlegało oddaleniu z uwagi na podniesiony przez nią zarzut przedawnienia.

Przepis art. 118 k.c. stanowi bowiem, iż termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej- trzy lata. Bezsprene czynsz z tytułu umowy najmu jest świadczeniem okresowym. Tak więc okres przedawnienia wynosi trzy lata. Skoro zaś strona powodowa dochodziła roszczeń powstałych w okresie od lipca 1998 r. do czerwca 2000 r., stwierdzić należało, iż w dacie wytoczenia powództwa (15 lipiec 2011 r.), były już one przedawnione. Strona powodowa nie wykazała przy tym, jakoby doszło do przerwania biegu terminu przedawnienia roszczenia. Pozwana odpowiadała bowiem na innej podstawie faktycznej i prawnej za zaległości czynszowe, aniżeli J. M. (pозwana w oparciu o cytowany wyżej art. 688¹ k.c. i fakt współzamieszkiwania z najemcą, zaś J. M. w oparciu art. 659 k.c. jako najemca), a zatem wydany przeciwko niemu tytuł wykonawczy nie mógł skutecznie przerwać biegu terminu przedawnienia w stosunku do pozwanej.

Ze wskazanych powyżej względów, należało orzec, jak w punkcie I wyroku.

Orzeczenie o kosztach postępowania znajdowało uzasadnienie w treści przepisu art. 98 §1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu).

Mając na uwadze, że pozwane wygrały sprawę w całości, Sąd zasądził na ich rzecz całość poniesionych przez nie kosztów procesu w kwocie 617 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W tym stanie rzeczy, o kosztach postępowania, orzeczono jak w punkcie II wyroku.